

Sygn. akt IV K 265/17 wyrok w nowym brzmieniu

po sprostowaniu

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSO Wojciech Samsonowski

Protokolant - J. D.

w obecności Prokuratora Wandy Ostrowskiej

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2018 r. sprawy:

J. P. (P.),

ur. (...). w G. ,

syna M. i Z. zd. P.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Okręgowego w G. z dnia 9 marca 2006 r., sygn. akt IV K 46/05, za:

- ciąg przestępstw z art. 280 §2 k.k., popełniony w dniach 13 i 27 grudnia 2004 r., na karę 6 lat pozbawienia wolności,
- przestępstwo z art. 280 §1 k.k. i art. 276 k.k. i art. 158 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k., popełnione w nocy z 29/30 listopada 2004 r., na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- przestępstwo z art. 279 §1 k.k. i art. 288 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k., popełnione w nocy z 29/30 listopada 2004 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- ciąg przestępstw z art. 279 §1 k.k., popełniony w nocy z 29/30 listopada oraz grudniu 2004 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- przestępstwa z art. 280 §2 k.k. i art. 278 §5 k.k. w zw. z art. 278 §1 k.k. i art. 275 §1 k.k. i art. 276 k.k. i art. 157 §1 k.k. przy zast. art. 11 §2 k.k., popełnione w dniu 27 grudnia 2004 r., na karę 3 lat pozbawienia wolności,
- ciąg przestępstw z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 280 §1 k.k.; z art. 13 §2 k.k. w zw. z art. 280 §1 k.k., popełniony w listopadzie, grudniu 2004 r., na karę 7 lat pozbawienia wolności,
- przestępstwo z art. 280 §2 k.k. i art. 157 §2 k.k. przy zast. art. 11 §2 k.k., popełnione w dniu 23 grudnia 2004 r., na karę 4 lat pozbawienia wolności,
- przestępstwo z art. 280 §2 k.k. i art. 278 §5 k.k. w zw. z art. 278 §1 k.k. przy zast. art. 11 §2 k.k., popełnione w grudniu 2004 r., na karę 3 lat pozbawienia wolności,
- przestępstwo z art. 280 §1 k.k. i art. 157 §2 k.k. przy zast. art. 11 §2 k.k., popełnione w dniu 8 listopada 2004 r., na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

tytułem w/w kar jednostkowych orzeczono karę łączną 10 lat pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 6 stycznia 2005 r. do dnia 9 marca 2006 r.; nadto orzeczono o kosztach pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu oraz zwolniono go od zapłaty kosztów sądowych;

Powyższy wyrok został zmieniony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 1 czerwca 2006 r., sygn. akt II AKa150/06, m.in. w zakresie kary orzeczonej wobec skazanego - orzeczono **karę łączną 8 lat pozbawienia wolności** dokonując ponownego zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (zaliczono na poczet kary pozbawienia wolności okres od dnia 6 stycznia 2005 r. do dnia 1 czerwca 2006 r.);

Postanowieniem Sądu Okręgowego w K. z dnia 13 czerwca 2012 r., sygn. akt III Kow 2854/11/wz skazany został warunkowo zwolniony z odbycia reszty kary, z wyznaczeniem okresu próby 2 lat od dnia zwolnienia (do dnia 13 czerwca 2014 r.);

W/w **karę pozbawienia wolności** została wykonana (upłynęło 6 miesięcy od zakończenia okresu próby);

II. Sądu Rejonowego w G. z dnia 19 listopada 2014 r., sygn. akt III K 1049/14, za przestępstwo z art. 288 §1 k.k. przy zast. art. 64 §1 k.k., na **karę 1 roku pozbawienia wolności** z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby 2 lat oraz **karę grzywny w wysokości 20 stawek dziennych ustalając, iż wysokość jednej stawki jest równa kwocie 20 zł**; nadto orzeczono - na zasadzie art. 46 §1 k.k. - obowiązek naprawienia szkody oraz obciążono skazanego wydatkami i opłatą;

Postanowieniem Sądu Rejonowego w G. z dnia 28 września 2016 r., sygn. akt III K 1049/14, XIII Wzaw 1899/14, XIII Ko 6436/16 skazanemu zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonyj kary pozbawienia wolności;

W/w **karę pozbawienia wolności** została objęta karą łączną pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie Sądu Okręgowego w G., sygn. akt IV K 220/16, **której nie wykonano** ; **karę grzywny** nie podlega wykonaniu (w związku z zarządzeniem kary warunkowo zawieszonyj);

III. Sądu Rejonowego w G. z dnia 18 sierpnia 2015 r., sygn. akt IX K 570/15 za przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k., popełnione w dniu 18/19 lutego 2015 r., na **karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności**, z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby 5 lat oraz oddaniem pod dozór kuratora sądowego i **karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych ustalając, iż wysokość jednej stawki jest równa kwocie 30 zł** z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj. okresu zatrzymania w ilości 1 dnia, w dniu 19 lutego 2015 r., przyjmując, iż kara grzywny została wykonana w ilości 2 stawek dziennych grzywny; nadto obciążono skazanego wydatkami i opłatą;

Postanowieniem Sądu Rejonowego w G. z dnia 21 września 2016 r., sygn. akt IX K 570/15, XIII D 572/2015, XIII Ko 6387/16 zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonyj kary pozbawienia wolności z jednoczesnym zaliczeniem na jej poczet okresu zatrzymania w sprawie w dniu 19 lutego 2015 r. (jednego dnia);

Postanowieniem Sądu Rejonowego w G. z dnia 22 marca 2017 r., sygn. akt IX K 570/15, karę grzywny zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności.

W/w **karę pozbawienia wolności** została objęta karą łączną pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie Sądu Okręgowego w G., sygn. akt IV K 220/16, **której nie wykonano** ; **karę grzywny** nie została wykonana;

IV. Sądu Rejonowego w G. z dnia 20 kwietnia 2016 r., sygn. akt III K 209/16, za przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 283 k.k., przy zast. art. 64 §1 k.k., popełnione w dniu 30 listopada 2015 r., na **karę 6 miesięcy pozbawienia wolności** z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 30 listopada 2015 r. do dnia 1 grudnia 2015 r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności; nadto obciążono skazanego wydatkami i opłatą;

W/w **kara pozbawienia wolności została wykonana** (w okresie od dnia 3 sierpnia 2016 r. do dnia 28 stycznia 2017 r.);

V. Sądu Okręgowego w G. z dnia 30 listopada 2016 r., sygn. akt IV K 147/16, za przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 280 §2 k.k. i art. 157 §1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 §2 k.k. i art. 64 §1 k.k., popełnione w dniu 2 sierpnia 2016 r., na **karę 3 lat pozbawienia wolności**; nadto orzeczono w przedmiocie dowodów rzeczowych, nałożono na skazanego obowiązek zapłaty nawiazki - na zasadzie art. 46 §2 k.k. - na rzecz pokrzywdzonego, orzeczono o kosztach pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu oraz zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych;

W/w **kara pozbawienia wolności** została objęta karą łączną pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie Sądu Okręgowego w G., sygn. akt IV K 220/16, **której nie wykonano** ;

VI. (łącznym) Sądu Okręgowego w G. z dnia 27 marca 2017 r., sygn. akt IV K 220/16, którym połączono kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach:

- Sądu Rejonowego w G. z dnia 19 listopada 2014 r., **sygn. akt III K 1049/14** (karę 1 roku pozbawienia wolności),

- Sądu Rejonowego w G. z dnia 18 sierpnia 2015 r., **sygn. akt IX K 570/15** (karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności),

- Sądu Okręgowego w G. z dnia 30 listopada 2015 r., **sygn. akt IV K 147/16**;

tytułem w/w przestępstw orzeczono wobec skazanego **karę łączną 5 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności** z dokonaniem na jej poczet zaliczenia okresów rzeczywistego pozbawienia wolności (okresu tymczasowego aresztowania w sprawie Sądu Rejonowego w G., sygn. akt IX K 570/15, od dnia 19 lutego 2015 r. do dnia 19 lutego 2015 r.; okresu kary dotychczas odbytej w sprawie Sądu Rejonowego w G., sygn. akt III K 1049/14, od dnia 29 stycznia 2017 r., godz. 10.53 do dnia 27 marca 2017 r.);

nadto umorzono postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 20 kwietnia 2016 r., sygn. akt III K 209/16; na zasadzie art. 576 §1 k.p.k. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach pozostawiono do odrębnego wykonania oraz zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych;

W/w **kara łączna pozbawienia wolności nie została wykonana** (wprowadzono ją do wykonania w okresie od dnia 28 stycznia 2017 r. do dnia 26 kwietnia 2022 r.);

VII. Sądu Rejonowego w G. z dnia 27 kwietnia 2017 r., sygn. akt IX K 1753/15, za:

- przestępstwo z art. 280 §1 k.k., art. 157 §1 k.k. i art. 278 §5 k.k. przy zast. art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k., popełnione w dniu 22 września 2015 r., na karę 3 lat pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 287 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 64 §1 k.k., popełnione w dniu 22 września 2015 r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

tytułem w/w kar jednostkowych orzeczono **karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności** z zaliczeniem na jej poczet okresu zatrzymania w sprawie od dnia 21 października 2015 r., od godziny 8:00 do dnia 22 października 2015 r. do godziny 15:50 (2 dni);

nadto nałożono na skazanego obowiązek solidarnego zadośćuczynienia pokrzywdzonemu - z drugim skazanym, na zasadzie art. 46 §1 k.k. - oraz obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego solidarnie wskazanej kwoty; zwolniono też skazanego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych;

W/w **kara pozbawienia wolności nie została wykonana** (okres jej wykonania oznaczono od dnia 26 kwietnia 2022 r. do dnia 22 czerwca 2025 r.) :

orzeka

1. na mocy art. 85 §1 i §2 k.k., art. 86 §1 i §4 k.k. łączy skazanemu **J. P. (P.)** karę łączną 5 (pięciu) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w punkcie VI części wstępnej wyroku (sygn. akt **IV K 220/16**) oraz karę łączną 3 (trzech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w punkcie VII części wstępnej wyroku (sygn. akt **IX K 1753/15**) **i wymierza karę łączną 8 (osiem) lat pozbawienia wolności;**

2. na mocy art. 577 k.p.k. zalicza skazanemu **J. P. (P.)** na poczet orzeczonej w punkcie 1 sentencji kary łącznej pozbawienia wolności:

- okres tymczasowego aresztowania zaliczony w sprawie o sygn. akt **IV K 220/16** od dnia 19 lutego 2015 r. do dnia 19 lutego 2015 r.;

- okres kary dotychczas odbytej w sprawie o **sygn. akt IV K 220/16**, liczony od dnia 28 stycznia 2017 r. do nadal;

- okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt **IX K 1753/15** od dnia 21 października 2015 r. do dnia 22 października 2015 r., godz. 15:50 (2 dni);

3. na mocy art. 576 §1 k.p.k. pozostałe rozstrzygnięcia w sprawach objętych niniejszym orzeczeniem pozostawia odrębnemu wykonaniu;

4. na mocy art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym wyroków opisanych powyżej w punktach I - V;

5. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. I. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych i 60/100) w tym 23 % VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu **J. P. (P.)** z urzędu;

6. na zasadzie art. 624 §1 k.p.k. zwalnia skazanego **J. P. (P.)** od ponoszenia kosztów sądowych, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 265/17

UZASADNIENIE

W związku z wpływem pisma z Zakładu Karnego w S. (pierwotnie wniesionego do Sądu Rejonowego w G.) - w przedmiocie zachodzących w stosunku do J. P. (P.) warunków do wydania wyroku łącznego - Sąd Okręgowy w G. z urzędu ustalił, że w/w został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

II. Sądu Okręgowego w G. z dnia 9 marca 2006 r., sygn. akt IV K 46/05, za:

- ciąg przestępstw z art. 280 §2 k.k., popełniony w dniach 13 i 27 grudnia 2004 r., na karę 6 lat pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 280 §1 k.k. i art. 276 k.k. i art. 158 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k., popełnione w nocy z 29/30 listopada 2004 r., na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 279 §1 k.k. i art. 288 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k., popełnione w nocy z 29/30 listopada 2004 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- ciąg przestępstw z art. 279 §1 k.k., popełniony w nocy z 29/30 listopada oraz grudniu 2004 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwa z art. 280 §2 k.k. i art. 278 §5 k.k. w zw. z art. 278 §1 k.k. i art. 275 §1 k.k. i art. 276 k.k. i art. 157 §1 k.k. przy zast. art. 11 §2 k.k., popełnione w dniu 27 grudnia 2004 r., na karę 3 lat pozbawienia wolności,

- ciąg przestępstw z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 280 §1 k.k.; z art. 13 §2 k.k. w zw. z art. 280 §1 k.k., popełniony w listopadzie, grudniu 2004 r., na karę 7 lat pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 280 §2 k.k. i art. 157 §2 k.k. przy zast. art. 11 §2 k.k., popełnione w dniu 23 grudnia 2004 r., na karę 4 lat pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 280 §2 k.k. i art. 278 §5 k.k. w zw. z art. 278 §1 k.k. przy zast. art. 11 §2 k.k., popełnione w grudniu 2004 r., na karę 3 lat pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 280 §1 k.k. i art. 157 §2 k.k. przy zast. art. 11 §2 k.k., popełnione w dniu 8 listopada 2004 r., na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

tytułem w/w kar jednostkowych orzeczono karę łączną 10 lat pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 6 stycznia 2005 r. do dnia 9 marca 2006 r.; nadto orzeczono o kosztach pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu oraz zwolniono go od zapłaty kosztów sądowych;

Powyższy wyrok został zmieniony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 1 czerwca 2006 r., sygn. akt II AKa150/06, m.in. w zakresie kary orzeczonej wobec skazanego - orzeczono **karę łączną 8 lat pozbawienia wolności** dokonując ponownego zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (zaliczono na poczet kary pozbawienia wolności okres od dnia 6 stycznia 2005 r. do dnia 1 czerwca 2006 r.);

Postanowieniem Sądu Okręgowego w K. (1) z dnia 13 czerwca 2012 r., sygn. akt III Kow 2854/11/wz skazany został warunkowo zwolniony z odbycia reszty kary, z wyznaczeniem okresu próby 2 lat od dnia zwolnienia (do dnia 13 czerwca 2014 r.);

W/w **karę pozbawienia wolności** została wykonana (upłynęło 6 miesięcy od zakończenia okresu próby);

II. Sądu Rejonowego w G. z dnia 19 listopada 2014 r., sygn. akt III K 1049/14, za przestępstwo z art. 288 §1 k.k. przy zast. art. 64 §1 k.k., na **karę 1 roku pozbawienia wolności** z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby 2 lat oraz **karę grzywny w wysokości 20 stawek dziennych ustalając, iż wysokość jednej stawki jest równa kwocie 20 zł**; nadto orzeczono - na zasadzie art. 46 §1 k.k. - obowiązek naprawienia szkody oraz obciążono skazanego wydatkami i opłatą;

Postanowieniem Sądu Rejonowego w G. z dnia 28 września 2016 r., sygn. akt III K 1049/14, XIII Wzaw 1899/14, XIII Ko 6436/16 skazanemu zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

W/w **karę pozbawienia wolności** została objęta karą łączną pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie Sądu Okręgowego w G., sygn. akt IV K 220/16, **której nie wykonano** ; **karę grzywny** nie podlega wykonaniu (w związku z zarządzeniem kary warunkowo zawieszony);

III. Sądu Rejonowego w G. z dnia 18 sierpnia 2015 r., sygn. akt IX K 570/15 za przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k., popełnione w dniu 18/19 lutego 2015 r., na **karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności**, z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby 5 lat oraz oddaniem pod dozór kuratora sądowego i **karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych ustalając, iż wysokość jednej stawki jest równa kwocie 30 zł** z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj. okresu zatrzymania w ilości 1 dnia, w dniu 19 lutego 2015 r., przyjmując, iż kara grzywny została wykonana w ilości 2 stawek dziennych grzywny; nadto obciążono skazanego wydatkami i opłatą;

Postanowieniem Sądu Rejonowego w G. z dnia 21 września 2016 r., sygn. akt IX K 570/15, XIII D 572/2015, XIII Ko 6387/16 zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności z jednoczesnym zaliczeniem na jej poczet okresu zatrzymania w sprawie w dniu 19 lutego 2015 r. (jednego dnia);

Postanowieniem Sądu Rejonowego w G. z dnia 22 marca 2017 r., sygn. akt IX K 570/15, karę grzywny zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności.

W/w **kara pozbawienia wolności** została objęta karą łączną pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie Sądu Okręgowego w G., sygn. akt IV K 220/16, **której nie wykonano** ; **kara grzywny** nie została wykonana;

IV. Sądu Rejonowego w G. z dnia 20 kwietnia 2016 r., sygn. akt III K 209/16, za przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 283 k.k., przy zast. art. 64 §1 k.k., popełnione w dniu 30 listopada 2015 r., na **karę 6 miesięcy pozbawienia wolności** z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 30 listopada 2015 r. do dnia 1 grudnia 2015 r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności; nadto obciążono skazanego wydatkami i opłatą;

W/w **kara pozbawienia wolności została wykonana** (w okresie od dnia 3 sierpnia 2016 r. do dnia 28 stycznia 2017 r.);

V. Sądu Okręgowego w G. z dnia 30 listopada 2016 r., sygn. akt IV K 147/16, za przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 280 §2 k.k. i art. 157 §1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 §2 k.k. i art. 64 §1 k.k., popełnione w dniu 2 sierpnia 2016 r., na **karę 3 lat pozbawienia wolności**; nadto orzeczono w przedmiocie dowodów rzeczowych, nałożono na skazanego obowiązek zapłaty nawiazki - na zasadzie art. 46 §2 k.k. - na rzecz pokrzywdzonego, orzeczono o kosztach pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu oraz zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych;

W/w **kara pozbawienia wolności** została objęta karą łączną pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie Sądu Okręgowego w G., sygn. akt IV K 220/16, **której nie wykonano** ;

VI. (łącznym) Sądu Okręgowego w G. z dnia 27 marca 2017 r., sygn. akt IV K 220/16, którym połączono kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach:

- Sądu Rejonowego w G. z dnia 19 listopada 2014 r., **sygn. akt III K 1049/14** (karę 1 roku pozbawienia wolności),
- Sądu Rejonowego w G. z dnia 18 sierpnia 2015 r., **sygn. akt IX K 570/15** (karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności),
- Sądu Okręgowego w G. z dnia 30 listopada 2015 r., **sygn. akt IV K 147/16**;

tytułem w/w przestępstw orzeczono wobec skazanego **karę łączną 5 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności** z dokonaniem na jej poczet zaliczenia okresów rzeczywistego pozbawienia wolności (okresu tymczasowego aresztowania w sprawie Sądu Rejonowego w G., sygn. akt IX K 570/15, od dnia 19 lutego 2015 r. do dnia 19 lutego 2015 r.; okresu kary dotychczas odbytej w sprawie Sądu Rejonowego w G., sygn. akt III K 1049/14, od dnia 29 stycznia 2017 r., godz. 10.53 do dnia 27 marca 2017 r.;

nadto umorzono postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 20 kwietnia 2016 r., sygn. akt III K 209/16; na zasadzie art. 576 §1 k.p.k. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach pozostawiono do odrębnego wykonania oraz zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych;

W/w **kara łączna pozbawienia wolności nie została wykonana** (wprowadzono ją do wykonania w okresie od dnia 28 stycznia 2017 r. do dnia 26 kwietnia 2022 r.);

VII. Sądu Rejonowego w G. z dnia 27 kwietnia 2017 r., sygn. akt IX K 1753/15, za:

- przestępstwo z art. 280 §1 k.k., art. 157 §1 k.k. i art. 278 §5 k.k. przy zast. art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k., popełnione w dniu 22 września 2015 r., na karę 3 lat pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 287 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 64 §1 k.k., popełnione w dniu 22 września 2015 r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

tytułem w/w kar jednostkowych orzeczono **karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności** z zaliczeniem na jej poczet okresu zatrzymania w sprawie od dnia 21 października 2015 r., od godziny 8:00 do dnia 22 października 2015 r. do godziny 15:50 (2 dni);

nadto nałożono na skazanego obowiązek solidarnego zadośćuczynienia pokrzywdzonemu - z drugim skazanym, na zasadzie art. 46 §1 k.k. - oraz obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego solidarnie wskazanej kwoty; zwolniono też skazanego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych;

W/w **karą pozbawienia wolności nie została wykonana** (okres jej wykonania oznaczono od dnia 26 kwietnia 2022 r. do dnia 22 czerwca 2025 r.) :

Przestępstwa objęte karą łączną pozbawienia wolności przypadają na lata 2014-2016, zostały zakwalifikowane z przepisów usytuowanych w działach k.k. obejmujących „przestępstwa przeciwko mieniu” oraz „przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu”.

Wobec skazanego zapadł również wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w G. z dnia 7 września 2015 r., sygn. akt IX W 1374/15, którym J. P. został skazany za wykroczenia, na karę łączną grzywny w wysokości 2000 zł, która ostatecznie została zamieniona na zastępczą karę aresztu (postanowieniem Sądu Rejonowego w G. z dnia 20 marca 2017 r., sygn. akt IX w 1374/15, Ko 1928/17)

(Dowody: akta tut. Sądu o sygn. IV K 265/17 /zawierające m.in. pismo z Zakładu Karnego - k. 2; dane o karalności - k. 71-73; opinie z Zakładu Karnego - k. 20, 76-79; odpisy wyroków wydanych w sprawach o sygn. akt: IV K 46/05, k. 52-60, III K 1049/14, k. 51, IX K 570/15 - k. 13-14, III K 209/16 - k. 17, IV K 147/16 - k. 46, IV K 220/16 - k. 44-45, IX K 1753/15, k. 23-24; akta o sygn.: IV K 220/16 Sądu Okręgowego w G.; III K 209/16 Sądu Rejonowego w G.; IX K 1753/15 Sądu Rejonowego w G.; IV K 147/16 Sądu Okręgowego w G.; IV K 46/05 Sądu Okręgowego w G.)

W kolejnych opiniach z Zakładu Karnego w S. odniesiono się w pierwszej kolejności do dotychczasowego zachowania skazanego w warunkach izolacji więziennej (w innych jednostkach penitencjarnych), oceniając je jako poprawne (był on nagradzany 6 razy; nie został ukarany dyscyplinarnie). Podobnie oceniono zachowanie skazanego w związku z osadzeniem w Zakładzie Karnym w S.. Wskazano, iż postawa J. P. pozostaje w zgodzie z obowiązującym regulaminem. Funkcjonuje on bezkonfliktowo. Nie stwierdzono zachowań autoagresywnych, w tym wymagających stosowania środków przymusu bezpośredniego. Stwierdzono, że J. P. nie należy do podkultury przestępczej. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania (od dnia 25 stycznia 2017 r.), przy czym wszystkie spośród zadań zawartych we właściwym programie nie zostały dotąd zrealizowane. Zaznaczono także, że J. P. uczestniczył w zajęciach resocjalizacyjnych - ukończył program resocjalizacyjny „Otwórz pięć podaj dłoń”. Zrezygnował jednak z udziału w programie resocjalizacyjnym dotyczącym uzależnienia od alkoholu. W związku z osadzeniem w Zakładzie Karnym w S. wykonywał zatrudnienie nieodpłatne (jako porządkowy oddziału) a obecnie pracuje odpłatnie - na rzecz firmy „(...)”. Skazany utrzymuje kontakt zarówno bezpośredni jak i telefoniczny z najbliższą rodziną.

Ogólne zachowanie opiniowanego podsumowano notą „dostateczny plus”.

(Dowody: opinie z Zakładu Karnego w S. z dnia 6 lipca 2017 r. oraz z dnia 21 lutego 2018 r.)

Wymienione dowody (obejmujące zasadniczo dokumenty) Sąd uznał za miarodajne źródła dla poczynienia rzetelnych ustaleń w zakresie zweryfikowania warunków do wydania w stosunku do J. P. wyroku łącznego oraz oceny ogółu

przymiotów osobistych skazanego istotnych w kontekście wymierzonej kary łącznej. Nie budzą one wątpliwości Sądu, nie kwestionowały ich wiarygodności także strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015 r., poz. 396) przepisów znowelizowanego rozdziału IX Kodeksu Karnego (k.k.) nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

I tak, zauważyć należy, iż ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. weszła w życie z dniem 1 lipca 2015 r. Pięć spośród wymienionych na wstępie wyroków - zapadłych wobec skazanego (wyroki: Sądu Rejonowego w G. z dnia 18 sierpnia 2015 r., sygn. akt IX K 570/15; Sądu Rejonowego w G. z dnia 20 kwietnia 2016 r., sygn. akt III K 209/16; Sądu Okręgowego w G. z dnia 30 listopada 2016 r., sygn. akt IV K 147/16; Sądu Okręgowego w G. z dnia 27 marca 2017 r., sygn. akt IV K 220/16; Sądu Rejonowego w G. z dnia 27 kwietnia 2017 r., sygn. akt IX K 1753/15) - uprawomocniły się po dniu 1 lipca 2015 r., a zatem po dniu wejścia w życie w/w ustawy. W związku z powyższym, zastosowanie znajdzie treść przepisów art. 85 k.k. po nowelizacji, chyba, że ustawa obowiązująca poprzednio jest względniejsza dla skazanego (reguła wyrażona w art. 4 §1 k.k.). Na gruncie powszechnie przyjętej wykładni uznaje się bowiem, że orzekaniem w rozumieniu art. 4 §1 k.k. jest także orzekanie o karze łącznej, czy to w wyroku skazującym, czy w wyroku łącznym (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 9 maja 2017 r., sygn. akt II AKa 120/17- Lex nr 2317720; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2017 r., sygn. akt II KK 347/16, baza orzeczeń Sądu Najwyższego, www.sn.pl.).

Porównanie przepisów w brzmieniu sprzed nowelizacji oraz po dniu 1 lipca 2015 r. prowadzi do wniosku, iż przepisy obowiązujące wcześniej nie stwarzają dla skazanego sytuacji korzystniejszej, tj. nie są względniejsze w rozumieniu art. 4 §1 k.k. (nowe przepisy pozwolą objąć karą łączną wszystkie dotychczasowe skazania). Co za tym idzie, koniecznym stało się zastosowanie nowych przepisów.

Po myśli art. 85 §1 k.k. (obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r.) warunki do wydania wyroku łącznego zachodzą wówczas, gdy różnymi prawomocnymi wyrokami danej osobie wymierzono kary tego samego rodzaju lub inne podlegające połączeniu, za dwa lub więcej przestępstw. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa (art. 85 §2 k.k.). Niemniej jednak, jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu (art. 85 §3 k.k.).

Po przeanalizowaniu dat popełnienia czynów przez skazanego, Sąd uznał, iż w jego przypadku sytuacja opisana w §3 cytowanego przepisu nie zachodzi.

Zgodnie z powołanymi regulacjami, karą łączną orzeczoną na „nowych zasadach” należałoby objąć kary podlegające wykonaniu w części lub w całości. Karami tymi są kara łączna pozbawienia wolności wymierzona wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w G. z dnia 27 marca 2017 r., sygn. akt IV K 220/16 oraz kara pozbawienia wolności wymierzona wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 27 kwietnia 2017 r., sygn. akt IX K 1753/15. Uzupełniająco jedynie Sąd zauważa, iż nie podlega łączeniu odnotowana w opinii z Zakładu Karnego kara zastępcza pozbawienia wolności orzeczona w miejsce kary grzywny (sygn. akt IX K 570/15), albowiem nie jest ona karą tego samego rodzaju, co kara pozbawienia wolności (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 kwietnia 2006 r., sygn. akt V KK 487/05, baza orzeczeń Sądu Najwyższego, www.sn.pl). Z tego samego powodu nie mogła zostać połączona kara 20 dni aresztu orzeczonego w zamian za karę grzywny (sygn. akt IX W 1374/15; vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2016 r., sygn. akt V KK 252/16). Poza tym, kara aresztu została wymierzona za wykroczenia. Wykroczenia natomiast nie stanowią przestępstw, więc nie stosuje się do nich regulacji właściwych dla instytucji wyroku łącznego. Z kolei kara grzywny orzeczona (na podstawie art. 71 §1 k.k.) w sprawie Sądu Rejonowego w G., sygn. akt III K 1049/14 pomimo, iż skazany jej „nie spłacił”, to nie podlega ona wykonaniu z uwagi na jej akcesoryjny charakter w stosunku do kary pozbawienia

wolności. Kara ta traci rację bytu w sytuacji zarządzenia warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, co też nastąpiło (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2017 r., sygn. akt III KK 472/17, Lex nr 2408305). Co ważkie, kara tego rodzaju (po zarządzeniu kary pozbawienia wolności) nie może zostać połączona z inną karą grzywny, tj. orzeczoną na innej podstawie a podlegającą wykonaniu (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 24 sierpnia 2017 r., sygn. akt II AKa 300/17, Lex, Biul.SAKa 2017/4/7). W konsekwencji, kara grzywny ze sprawy o sygn. akt IX K 570/15 (zamieniona na karę zastępczą pozbawienia wolności) jest jedyną tego rodzaju karą podlegającą wykonaniu, co wyklucza objęcie jej węzłem kary łącznej (brak chociażby jednej kary tego samego rodzaju i wykonalnej - podlegającej łączeniu).

Przechodząc do kwestii wymierzenia adekwatnej dla przypadku skazanego J. P. kary Sąd wskazuje, iż kierował się dyrektywami określonymi w art. 86 §1 i §4 k.k. oraz w art. 85a k.k. Ostatnia z regulacji nakazuje natomiast orzekając karę łączną wziąć pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W tym miejscu Sąd nadmienia, iż wymierzenie kary orzekanej na „nowych zasadach” następuje - podobnie jak miało to miejsce przed nowelizacją instytucji wyroku łącznego - z zastosowaniem zasady absorpcji, asperacji lub kumulacji. Zastosowanie jednej z tych zasad uzależnione jest od występującego pomiędzy poszczególnymi czynami związku podmiotowo-przedmiotowego oraz temporalnego (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 12 kwietnia 2016 r., sygn. akt II AKa 25/16, Lex nr 2039694, KZS 2016/7-8/91).

Wskazania zawarte w powołanych regulacjach pozwoliły ustalić Sądowi karę łączną w przedziale od kary najwyższej, tj. 5 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności do sumy kar, tj. 8 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Ważąc zakreślony przedział czasowy, jak również inne względy (opisane niżej) Sąd orzekł wobec J. P. karę łączną 8 lat pozbawienia wolności.

Analiza okoliczności dotyczących popełnionych czynów, w aspekcie związków podmiotowo-przedmiotowych łączących je oraz bliskości czasowej popełnienia tych czynów prowadzi do wniosków następujących. Przepięczna działalność J. P. zasadniczo dotyczy czynów inkryminowanych należących do tej samej kategorii, tj. mienia (jedynie czyny osądzone w sprawach o sygn. akt IV K 147/16 oraz o sygn. akt IX K 1753/15 wskazują treścią kwalifikacji na naruszenie dobra określanego jako „życie i zdrowie”). Czyny inkryminowane zostały popełnione w różnym okresie - na przestrzeni lat 2014 - 2016. Bliskość czasowa zachodząca pomiędzy czynami osądzonymi w sprawie o sygn. akt IX K 1753/15 znalazła swoje odzwierciedlenie w karze łącznej wymierzonej wyrokiem zapadłym w tej sprawie. Przepięstwa w sprawach połączonych skazany popełnił na szkodę różnych podmiotów (jedynie w wyroku o sygn. akt IX K 1753/15 oba czyny zostały popełnione na szkodę tej samej osoby).

Podsumowując, pomiędzy czynami osądzonymi w sprawach, tytułem których wymierzono kary połączone w niniejszym postępowaniu nie zachodzi ścisły związek podmiotowo-przedmiotowy oraz temporalny. Oznacza to, że wykluczonym pozostaje zastosowanie wobec J. P. zasady absorpcji, o którą wnosił obrońca. Absorpcja bowiem zarezerwowana została dla tych przypadków, gdy czyny połączone cechuje bliskość ścisła na w/w wskazanych płaszczyznach, czego w niniejszej sprawie brak (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 2013 r., sygn. akt III KK 346/12, Lex nr 1277751). Z drugiej strony, Sąd nie znalazł podstaw do wdrożenia przy wymiarze kary łącznej zasady kumulacji, polegającej na zsumowaniu kar połączonych. Ustalenie kary łącznej - na zasadzie kumulacji - byłoby w ocenie Sądu nadmiernie surowe, nieuzasadnione okolicznościami sprawy.

Rozwijając powyższe Sąd zauważa, iż w obu opiniach pochodzących z Zakładu Karnego w S. skazanemu wystawiono notę „dostateczny plus”. Uwagi dotyczące funkcjonowania skazanego, zarówno w przestrzeni osobistej (zachowywanie porządku, wykluczenie zachowań autoagresywnych), jak i w życiu społeczności jednostki penitencjarnej, nie wskazują, jakoby postępowanie skazanego jaskrawo odbiegało od standardowych zachowań, jakich oczekuje się od osadzonych. Zatem postępowania, które nie zakłóca spokoju innych współosadzonych, w szczególności nie stwarza sytuacji wymagających interwencji służb zakładu karnego. Już te względy przemawiają za odstąpieniem od zupełnego przekreślenia procesu resocjalizacyjnego skazanego i zastosowaniu zasady kumulacji. Z drugiej strony, całokształt

warunków i przymiotów osobistych skazanego nie został przedstawiony w opisanych na wstępie opiniach jako wyjątkowo korzystny - wykraczający ponad przeciętną. Skazany - wedle opiniującego - prezentuje bowiem postawę poprawną. Wystawiający opinię zwrócił uwagę na kwestię niezrealizowanych zadań zawartych w indywidualnym programie oddziaływania. Świadczy to niewątpliwie o tym, iż resocjalizacja chociażby w „tej sferze” nie weszła w stadium zaawansowane. Innymi słowy skazany nie podejmuje wprawdzie działań wyjątkowo nagannych, ale proces przygotowujący go do powrotu do praworządnego społeczeństwa trwa. Nie odnotowano wyjątkowych postępów w tym zakresie. Tak zarysowany przebieg odbywania kary musiał leć u podstaw motywów kary łącznej, jako okoliczność stanowiąca przeciwwskazanie dla zdecydowanego skracania „nowej kary”, skoro resocjalizacja - jak wynika z przedstawionej opinii - przebiega w sposób umiarkowany.

Miarkując karę Sąd nie mógł pominąć i tej okoliczności, iż wśród przestępstw przypisanych J. P. w opisanych wyrokach wyszczególniono przestępstwa rozboju, na co zresztą słusznie zwrócił uwagę oskarżyciel publiczny w toku niniejszego postępowania. Zatem czyny inkryminowane cechujące się szczególną zuchwałością, naruszające poczucie bezpieczeństwa drugiego człowieka, a nierzadko powodujące poważne następstwa zdrowotne dla pokrzywdzonego (tak jak to miało miejsce np. w jednej ze spraw połączonych niniejszym wyrokiem łącznym - sygn. akt IV K 147/16). Stąd Sąd baczył, by „nowa kara” nie stanowiła niejako szansy uniknięcia należytej sankcji.

W dalszej kolejności nie umknęło uwadze Sądu, że wśród kar połączonych znajdują się kary pierwotnie warunkowo zawieszane. Fakt ten dowodzi, iż pomimo danego przez Państwo - reprezentowane przez niezawisłe sądy - kredytu zaufania, skazany nie wykorzystał danej mu (więcej aniżeli jeden raz) szansy. Każdorazowo bowiem zmusił organy wymiaru sprawiedliwości do wprowadzenia kary zasadniczej, w związku z bezprawnymi zachowaniami w okresie próby. Powielanie bezprawnych zachowań (w sprawach połączonych) - co warte podkreślenia - następowało w warunkach recydywy.

Powyższe względy doprowadziły Sąd do wniosku, że karą adekwatną dla ogółu elementów tworzących profil J. P. w aspekcie prawno-karnym, jest kara łączna 8 lat pozbawienia wolności. Kara ta odpowiada zasadzie asperacji, polegającej na wypośrodkowaniu wymiaru kary. Wymierzeniu kary mieszczącej się w przedziale pomiędzy dopuszczalną do orzeczenia karą najwyższą i najniższą. Kara ustalona w oparciu o tą zasadę przekracza różnicę pomiędzy w/w karami, w kierunku kary najwyższej. Musi ona bowiem oddawać najpełniej ogół warunków i przymiotów osobistych sprawcy. Te natomiast zdominowane są przez okoliczności świadczące o znacznym stopniu demoralizacji skazanego. Demoralizacji nie ustającej, cechującej się intensywnością naruszeń, godzących w te same dobra (mienie, a przy okazji w życie i zdrowie). Intensywność tych naruszeń wynika z zestawienia wieku skazanego z ilością skazań oraz ich rodzajem.

Podsumowując, J. P. jest przykładem notoryjnego przestępcy, który w stosunkowo krótkim czasie popełnił szereg czynów inkryminowanych, obejmujących czyny których typ (rozboje) pozwala zakwalifikować je do kategorii przestępstw o wysokiej społecznej szkodliwości. Ta ostatnia musiała znaleźć swoje odzworowanie w należytej karze. Karze, której zważywszy na powołane argumenty nie sposób uznać za surową. Jest ona bowiem konsekwencją dokładnego wyważenia wszystkich argumentów działających zarówno pozytywnie jak i negatywnie - z perspektywy skazanego - na wymiar kary. Z jednej strony kara wymierzona w niniejszej sprawie ma na celu zasygnalizować skazanemu, że przy właściwej mu wielości naruszeń wykluczonym pozostaje znaczne obniżenie wysokości orzeczonej kary łącznej (sumy orzeczonych kar jednostkowych). Tym samym oddziałuje na niego indywidualnie - realizuje cele prewencji szczególnej. Przy okazji jest przekazem dla szerszego kręgu osób (także współosadzonych), iż sędziowskie uznanie nie jest równoznaczne z nieskrępowaną pobłażliwością wobec skazanego. Przeciwnie, opiera się na silnych, jednoznacznych motywach (które przedstawiono wyżej). Z drugiej strony, wymierzona kara 8 lat pozbawienia wolności nie przekreśla procesu resocjalizacyjnego J. P.. Sąd, co warte podkreślenia zdecydował się orzec karę niższą od sumy kar jednostkowych pozbawienia wolności. Pomniejszył okres izolacji więziennej w/w - w stosunku do sytuacji wyjściowej aż o 5 miesięcy. Dostrzegł więc Sąd oznaki pozytywnych rokowań odnotowane w zasadzie jedynie w opinii z zakładu karnego. W końcu Sąd zauważa, że 8 lat pozbawienia wolności, to dolegliwość karna, która pozostaje w zgodzie z niewpisanym wprost w ustawę karną wyrokiem owszem z poszanowaniem zasady humanitaryzmu,

ale też chroni porządek społeczny. Innymi słowy, wzbudza zaufanie do organów wymiaru sprawiedliwości, których powinnością jest eliminowanie jednostek zagrażających poczuciu bezpieczeństwa na odpowiednio długi okres.

Jako, że wśród kar połączonych znajdują się kary, których część J. P. już odbył (sygn. akt IV K 220/16) lub na poczet których dokonano stosownych zaliczeń okresów rzeczywistego pozbawienia wolności (sygn. akt IV K 220/16; IX K 1753/15), to Sąd zobligowany był zaliczyć na poczet „nowej kary łącznej 8 lat pozbawienia wolności” wskazane okresy, co też uczynił orzekając jak w punkcie 2 sentencji wyroku. Tak dokonane zaliczenia realnie pomniejszają karę 8 lat pozbawienia wolności.

Pozostałe rozstrzygnięcia w połączonych wyrokach pozostawiono - na zasadzie art. 576 §1 k.p.k. - do odrębnego wykonania. Dlatego, że wyroki opisane w punktach I-V części wstępnej wyroku obejmują kary wykonane (sygn. akt IV K 46/05; sygn. akt III K 209/16) lub połączone wyrokiem łącznym wydanym w sprawie Sądu Okręgowego w G., sygn. akt IV K 220/16 (sygn. akt III K 1049/14; sygn. akt IX K 570/15; IV K 147/16; kary wykonane zgodnie z art. 85 §2 k.k. łączeniu nie podlegają), Sąd umorzył postępowanie w tym zakresie.

Co do kosztów postępowania Sąd zobligowany był orzec o kosztach pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu, co nastąpiło w pkt 5 sentencji wyroku łącznego, na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Tj., Dz. U. z 2017 r., poz. 2368) oraz §17 ust. 5 oraz §4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1714).

W zakresie zasad ponoszenia kosztów sądowych przez skazanego Sąd postanowił zwolnić J. P. od ciężaru ich ponoszenia. Koszty te stanowią ciężar, którego skazany nie jest zdolny udźwignąć. Terminowa spłata należności sądowych nie rokuje skutecznego ich wyegzekwowania. Trudno przyjąć, iż skazany podejmie spłatę, skoro dotychczas nie był zdolny uiścić grzywny w jednej ze spraw połączonych (sygn. akt IX K 570/15), czego efektem stało się zarządzenie zastępczej kary pozbawienia wolności.